

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 130.

Tredie Session.

44de Møde.

Lirsdagen den 16de December.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Rigsdagsmanden for Odense Amts 4de Valgfreds (Damkier) er der indbragt deels et Andragende fra 90 Fæstebønder paa Grevskabet Wedelsborg angaaende Fæstets Overgang til Selveiendom, deels et Andragende om at foranledige Bommene nedlagte, hvilket sidste er undertegnet af 145 Beboere i Kjøbenhavns Amt, 136 i Sorø Amt, 55 i Frederiksborg Amt, 50 i Præstø og 3 i Holbæk Amt. Begge disse Andragender skulle blive fremlagte paa Thingets Bord.

Efter Dagsordenen gik man først over til 3die Behandling af Forslag til Lov angaaende de Udgifter, som ved de kongelige particulære naturhistoriske og archæologiske Samlingers Overdragelse til Staten blive at overtage af denne.

(Anden Behandling findes Sp. 1776 i Nr. 111 og følgende).

Til denne Behandling var der af Grundtvig, Frølund, Damkier, B. Christensen, J. A. Hansen, G. Winther, Alberti, C. H. Hansen, Barfod, J. Petersen, la Cour, Spandet, Sidenius, Rottwit og Fenger stillet nedensaaende:

Ændringsforslag til § 1.

At i første Sætning efter Ordene „overtager denne“ indskydes: Udgifterne til Fuldførelsen af det begyndte Værk om de afrikanske Mynter.

Grundtvig: Det Ændringsforslag, som jeg med 14 andre Medlemmer af Thinget har stillet til Loven om de naturhistoriske og archæologiske kongelige Samlingers Overdragelse og Overgang til Staten, er foranlediget ved,

hvad jeg tog mig den Frihed at anføre ved Sagens 2den Behandling, og Diemedet med dette Ændringsforslag, der gaaer ud paa, at Staten, ved at overtage disse Samlinger, ogsaa skulde paatage sig Udgifterne til Fuldførelsen af det begyndte Værk over de afrikanske Mynter, — Diemedet, siger jeg, med dette Ændringsforslag er da først at vise paa den korteste og tydeligste Maade, at det virkelig vedkommer denne Lov, enten Trediemands litteraire Eiendom derved stikkes eller ikke, og dernæst er det ogsaa Diemedet dermed, saavidt muligt, at stikke denne Eiendomsret; thi det er klart, at naar det skeer, hvad Ændringsforslaget sigter til, nemlig at det allerede begyndte Værk om de afrikanske Mynter fuldføres for Statens Regning, saa følger det af sig selv, at de Forarbejder, som allerede findes i Samlingen, komme til at staae i deres rette Forbindelse med deres Eier og Forfatter. Endelig var det idetmindste mit Dristelse med dette Ændringsforslag at bidrage det Lidet, jeg kunde, til, at det begyndte Værk ikke skulde gaae istaae; thi i mine Dine er det ingenlunde et blot Pragtværk, ingenlunde blot Noget, som de store Bibliotheker i Europa maae ønske at have og kunde have Lyst til at fremvise, men tillige et Værk, som vil bidrage til at oplyse idetmindste Lidt af, hvad der er skjult i en af Historiens mørkeste Egne, thi en saadan Egn er aabenbart Karthago, denne store Handelsstad i Oldtiden, der næsten er forsvunden uden alt Spør, saa at de lyseste Spor af dens gamle Storhed maae bogstaveligen opgraves af Jorden. De fleste Levninger af deres Sprog og Tungemaal maa man stave sig til paa deres Mynter. Jeg skal derfor anbefale Ændringsforslaget til Thingets og til den høitærede vedkommende Ministers Opmærksomhed.